

Jeg synes faktisk, at forslaget lægger op til en meget decentral indsats, fordi det er det enkelte dagtilbud, der skal finde ud af, hvordan og hvorledes man vil bibringe børnene de kompetencer, og hvordan man vil indrette sig. Det er det enkelte dagtilbud sammen med forældrebestyrelsen, der snakker igennem, hvad der skal gøres, og hvordan man griber tingene an.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Socialdemokraterne ønsker øget fokus på den pædagogiske del af pasningerne og er sådan set enig med regeringen og dermed Venstre i, at det kan være et godt instrument til at få brudt den negative sociale arv, da vi jo ved, at det er i førskolealderen, det skal ske.

Men jeg må også sige i forlængelse af hr. Villy Søvndals indlæg, at børnene skal jo være der. Det undrer mig såre, at når man nu synes, at det er et godt instrument, og at daginstitutionerne skal spille en væsentlig rolle i arbejdet med at bryde den negative sociale arv, kan Venstre også leve med, at man selv har ændret reglerne, så børn af ledige ikke har samme ret til at være i daginstitutionerne som alle mulige andre. Jeg vil blot spørge fru Eva Kjer Hansen, om det ikke giver anledning til, at man fra Venstres side genovervejer sin holdning til anciennitetsprincippet og sørger for, at netop de børn, som kunne have det største behov, også er i daginstitutionerne, hvor der gerne skulle kunne gives et pædagogisk løft.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal da gerne gentage nogle af bemærkningerne fra dengang, vi behandlede det lovforslag, og understrege, at hvis børn måtte have et særligt behov for at komme i f.eks. en kommunal daginstitution, er der jo mulighed for at visitere det og afvise, at forældrene f.eks. kan benytte en privat tilskudsordning. Er der en særlig grund til, at barnet bør deltage i et dagtilbud, er det også muligt ifølge bestemmelserne.

Derfor giver det heller ikke anledning til, at vi i Venstre vil genoverveje anciennitetsprincippet. Jeg synes tværtimod, det er vigtigt at tage hensyn til, hvis der er nogle børn, der har et mere påtrængende behov for pasning, f.eks. fordi forældrene skal ud på arbejdsmarkedet. Så synes jeg, det er rimeligt at tilgodese det.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det må jeg forstå sådan, at børn skal altså tvinges ud, selv om det er lysende klart, selv for en blind, at de har særlige behov. Jeg havde sådan set håbet, at lige nøjagtig lovforslaget her kunne være med til at give det løft i den pædagogiske pasning, som gjorde, at det kan forebygges, at nogen børn løber en risiko, og sørge for, at den stimulering, barnet måske ikke har med hjemmefra, kunne blive understøttet af et dagtilbud.

Kl. 16.20

Jeg synes sådan set ikke, man behøver at gentage kommentarerne fra for lang tid siden, da Venstre bl.a. ønskede anciennitetsprincippet ophævet, men tværtimod komme til den erkendelse, at nu er regeringspartierne nået dertil, at daginstitutionerne rent faktisk skal spille en aktiv rolle. Men når man er nået dertil – og det kvitterer vi for – synes jeg, man skulle vise så megen kløgt, at man også kigger lidt i bakspejlet: Er der noget af det, vi har lavet tidligere, som strider mod den indsigt, vi har fået nu? Det synes jeg Venstre burde kunne se i sit bakspejl.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Eva Kjer Hansen, og derefter går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det er helt oplagt, at man nøje overvejer, hvad indholdet skal være i f.eks. dagtilbudene, ligesom vi også nøje overvejer, hvad indholdet skal være i folkeskolen. Men det betyder ikke, at vi vil ændre reglerne, så alle absolut skal presses ind i akkurat det samme, men at de får frihed til at vælge f.eks. privatskoler eller hjemmeundervisning. På tilsvarende vis synes jeg, der skal være en enorm fleksibilitet på dagpasningsområdet, hvor det er den enkelte familie; der selv skal beslutte, hvad der er den bedste løsning for den.

Jeg tror, fru Sandy Brinck også glemmer, at langt de fleste kommuner jo har en pasningsgaranti i dag, så ændringen af anciennitetsprincippet jo ikke betyder, at børn helt bliver holdt ude fra at komme i en pasningsordning. Man gør det måske ikke som det første, hvis der er nogle, der har et større behov, men man får tilbudt en plads, og da langt de fleste kommuner har en pasningsgaranti, får man den også inden for en forholdsvis kort periode, plus at reglerne i øvrigt siger, at det tidspunkt, hvor det forventes, at